

trisk hospital på Færøerne som en naturlig statsopgave. På grundlag af undersøgelser foretaget af et statistisk underudvalg skønnede kommissionen, at der var behov for et hospital med ca. 150 sengepladser.

Kommissionen drog den konklusion, at det fremtrådte som en formålstjenlig løsning, at staten lod opføre og drive et psykiatrisk hospital i tilknytning til Dronning Alexandrines hospital, således at de to hospitaler blev fælles om tekniske anlæg m. v., hvoraf begge institutioner kunne drage nytte. Kommissionen fandt dog ikke at kunne afgive nogen endelig indstilling derom, førend det var efterprøvet, hvorledes planen arkitektonisk lod sig realisere, og hvilke udgifter den ville indebære.

Med indenrigs- og boligministerens godkendelse overdrog kommissionen statshospitalsvæsenets tilsynsførende teknikere, arkitekt, m. a. a. Poul Clausen og civilingeniør, m. i. f. Jørgen Koch, at udarbejde et foreløbigt skitseforslag med tilhørende overslag til belysning af de omhandlede spørgsmål.

Under de videre forhandlinger med de færøske myndigheder blev det fremhævet, at landskassen ikke kunne afse de fornødne midler til at gennemføre moderniseringen af Dronning Alexandrines hospital i det oprindelig planlagte omfang. Det henstilledes derfor fra færøsk side, at man i statshospitalsvæsenets skitseforslag medtog opførelsen af administrationsbygning, økonomiafsnit og boligkvarter fælles for de to institutioner for derved at begrænse de byggeopgaver, som skulle løses af det færøske sygehusvæsen. Det var en forudsætning, at der, såfremt projektet senere blev realiseret, skulle træffes aftale mellem rigsmyndighederne og det færøske landstyre om, hvilken betaling det færøske sygehusvæsen skulle erlægge for leverancer fra køkken, vaskeri og varmecentral m. v., og at der i forbindelse hermed skulle fastsættes regler for beregning af forrentning og afskrivning af den af staten i fællesanlæg investerede kapital, fordelt i forhold til den nytte, som de respektive institutioner drog af anlæggene.

Det foreløbige skitseforslag til statshospitalet forelå i 1955. Forslaget omfattede opførelse af to patientbygninger, hver med plads for 80 patienter og endvidere administrationsbygning, forsamlingsal, køkken, vaskeri og varmecentral fælles for de to institutioner samt et boligkvarter, rummende ca. 120 enkeltværelser, 36 lejligheder med 1 værelse og alkove samt yderligere 24 større lejligheder af forskellig type.

Boligkvarterets størrelse var betinget af, at man skulle dække boligbehovet for både statshospitalet og det færøske sygehusvæsen. På baggrund af de

vanskelige boligforhold i Thorshavn kommune måtte man anse det for udelukket at fremskaffe det fornødne antal boliger ved leje eller køb, hvorfor rekrutteringen af personale i højeste grad ville være afhængig af, at der i fornødent omfang var værelser og lejligheder til rådighed på selve institutionerne.

Ved forslagens udformning var der i øvrigt lagt vægt på gennem en vis forenkling af patientafdelinger m. v. at modvirke den fordyrelse af byggeriet, som ville blive en følge bl. a. af terrænforholdene og den lange transport af byggematerialer. Man havde endvidere taget hensyn til, at der til statshospitalet eventuelt skulle kunne kobles et afsnit for åndssvage; men de hermed forbundne udgifter var ikke medregnet i overslaget.

Ifølge overslaget var anlægsudgifterne beregnet til ca. 14.000.000 kr., eksklusive montering og indretning af nødbehandlingsafsnit. Det samlede bruttoetageareal var skønsmæssigt opgjort til ca. 14.000 m². Skitseforslaget og overslaget blev forelagt de interesserede myndigheder til overvejelse, og i en skrivelse af 27. november 1956 anmodede landstytret derefter rigsombudsmanden på Færøerne om ved henvendelse til rigsmyndighederne at søge udvirket, at statshospitalsplanerne snarest blev gennemført. I februar 1957 vedtoges endvidere af lagtinget en enstemmig beslutning, hvori tinget erklærede sig enig med landstytret i dets henvendelse til regeringen om, at staten lod opføre og drive et statshospital på Færøerne, ligesom lagtinget anmodede om, at sagen blev søgt fremmet hurtigst muligt.

På grundlag af disse henvendelser henstillede statsministeriet derefter i en skrivelse af 11. februar 1957, at indenrigsministeriet søgte sagen fremmet.

I finansåret 1958-59 opnåede man finansudvalgets tilslutning til, at der anvendtes 763.000 kr., fordelt over flere finansår, til detailprojektering af statshospitalet på basis af det foreliggende skitseforslag.

Til at forberede byggearbejdet nedsatte indenrigsministeriet den 16. januar 1959 et særligt byggeudvalg, bestående af repræsentanter for såvel rigsmyndighederne som de færøske myndigheder. Udførelsen af projekteringsarbejdet blev overdraget arkitekt Poul Clausen, civilingeniør Jørgen Koch og havearkitekt Georg Boye.

Under byggeudvalgets arbejde med formuleringen af et endeligt byggeprogram for statshospitalet fremkom der imidlertid fra forskellig side ønsker om udvidelser af projektet for statshospitalet for derigennem at muliggøre løsningen af en række presserende problemer for sundhedsvæsenet på